



сърнички, мравки, калинки
и разни дребни гадинки.

И нашто младо юначе
свалило черно калпаче,
отдало поздравъ на всички
сърнички, зайци и птички.

Отъ своята нова торбичка
то взело книжка едничка,
зачело ясно, високо,
та да се чуй нашироко!

А въ тая книжка, съ картинки,
имало всички гадинки,
имало приказки чудни
за деца умни и будни.

Три деня всички гадинки
гледали чудни картинки,
три нощи слушали будни
юнашки приказки чудни.

И всъки звѣръ отъ тогава
въ гората дива признава,
че най сж умни децата,
защото учатъ въ школата.

А нашто младо юначе
се скита съ черно калпаче
по наша Стара-планина
и води горска дружина.

Младенъ Исаевъ



Звънецътъ за влизане въ класъ
удари. Първолачетата, мънички,
слабички, плахи, съ широко отво-
рени учудени очички, се наредиха

по две предъ входната врата —
момиченцата напредъ, а следъ тѣхъ
момченцата въ тъмни панталони
отъ грубъ домашенъ платъ, дълги